حضرت امام حسن مجتبی(ع):

بین حق و باطل به اندازه ٤ انگشت فاصله است
آنچه با چشمت بینی، حق است و چه بسا با گوش خود سخن باطل بسیاری را بشنوی.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز

اخبار

سوگواره ادبی - هنری «ماه در مِه» برگزار می‌شود

سوگواره ادبی - هنری «ماه در مِه» در آستانه چهلمین روز شهادت رئیس‌جمهور شـهید، آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی و شهدای خدمت یکشنبه سوم تیر برگزار می‌شود. این برنامه با حضور شعرا و هنرمندان انقلاب اسلامی توسط فرهنگسـرای سلامت و با مساعدت و مشارکت معاونت هنری سازمان فرهنگی - هنری شهرداری تهران یکشنبه سوم تیر در سالن آمفی‌تئاتر فرهنگسرای سلامت برگزار می‌شود. در این برنامه هنرمندانی همچون رضا یزدانی و قادر طراوت‌پور حضور دارند، همچنین از دیگر بخش‌های این رویداد ادبی می‌توان به رونمایی از اثر هنری دیجیتال استاد صدر اشاره کرد.

«زنانی که با گرگ‌ها دویده‌اند» نقد می‌شود

فیلم سـینمایی «زنانی که با گرگ‌هـا دویده‌اند» به کارگردانی و نویسندگی امیراطهر سهیلی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شریف‌الدین و با هنرمندی لعیا زنگنه در گروه سینمایی «هنروتجربه» در حال اکران است. نشست نقد و بررسی این فیلم روز یکشنبه ۳ تیر در پردیس سینمایی چارسو با حضور سازندگان اثر و محمدتقی فهیم، منتقد سینما برگزار می‌شود. در این برنامه از ساعت ۱۶ فیلم به نمایش در می‌آید و نشسـت نقد و بررسـی پس از پایان نمایش فیلم از حدود ساعت ۱۸ آغاز خواهد شد. حضور در این مراسم برای علاقه‌مندان آزاد است. در خلاصه داستان فیلم سینمایی «زنانی که با گرگ‌ها دویده‌اند» آمده است: «هزاران سال قبل یونس شک می‌کند، می‌لغزد و آنجا که باید داستانش در اوج تمام شود طعمه ماهی می‌شود و شکم ماهی آغاز داستان یونس می‌شود. اکنون هزاران سال بعد ژاله شک می‌کند، می‌لغزد و آنجا که باید داستانش در اوج تمام شود «زنانی که با گرگ‌ها می‌دوند» آغاز می‌شود».

هنرمندان دارای نیازهای ویژه به تماشای «کلوز آپِ باقر» نشستند

نمایش «کلوزآپ باقر» به نویسـندگی، کارگردانی و بازی محمد بابایی‌دوگاهه برای هنرمندان و بازیگران دارای نیازهای ویژه (اوتیسم، سندروم داون، سی‌پی و...) در دهکده المپیک روی صحنه رفت. در خلاصه این نمایش آمده است: «پسری اسـت که در ۳۰ سالگی متوجه می‌شود انسان نیست و یک بچه غول است! او در این برهه به دنبال زندگی گم شده‌اش است». نمایش «کلوزآپ باقر» بیش‌از ۸۰ نوبت اجرا در شهرهای مختلف سراسر کشور و جشنواره‌های تئاتر داشته است. هدف از اجرای این اثر نمایشی برای کودکان و نوجوانان دارای نیازهای ویژه شکل‌گیری قوای تخیل، بهبود فن‌بیان، تصویرسازی ذهنی و... است.

سی‌ویکمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران فراخوان داد

فراخوان سـی‌ویکمین جشـنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران با شعار «همان به که نیکی بود یادگار» که شهریور در بجنورد خراسان شمالی برگزار می‌شود، منتشر شـد. در متن فراخوان سـی‌ویکمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران آمده است:

«متعاقب دوره‌های پیشین، بخش‌های مختلف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شامل اداره کل هنرهای تجسمی، اداره کل استان خراسان شمالی و سایر ادارات کل استان‌ها با همکاری موسسـه توسـعه هنرهای تجسمی معاصر، سی و یکمین دوره جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران را از ۱۹ تا ۲۳ شهریور ۱۴۰۳ در استان خراسان شمالی برگزار خواهند کرد». مطابق جدول زمانبندی این رویداد زمان اعلام فراخوان و شـروع ثبت نام: ۳۱ خرداد ۱۴۰۳، آخرین مهلت ثبت‌نام در سامانه: ۲۱ مرداد (تا ساعت ۱۵)، داوری آثار و انتخاب هنرمندان جوان: ۲۲ تا ۲۹ مرداد، اعلام اسامی پذیرفته‌شدگان: ۳ شهریور، پذیرش راه‌یافتگان نهایی در استان خراسان شمالی: ۱۹ شهریور، آیین گشایش: ۱۹ شهریور (ساعت ۱۷)، شروع و پایان کارگاه‌های حضوری: ۲۰ تا ۲۲ شهریور، داوری نهایی آثار: ۲۲ شهریور و آیین پایانی و برپایی نمایشگاه: ۲۳ شهریور (ساعت ۱۷) است.

پیام تسلیت مدیرکل هنرهای نمایشی در پی درگذشت یک هنرمند جوان

مدیرکل هنرهای نمایشی در پیامی درگذشت محسن پورقاسـمی، نمایشگر تئاتر عروسـکی استان همدان را تسلیت گفت. در پیام حمید نیلی آمده است: «با کمال تاسف باخبر شدیم محسن پورقاسمی از هنرمندان فعال و تاثیرگذار تئاتر عروسـکی و کودک و نوجوان در شهر همدان که همواره شـاهد حضور با انگیزه و پرشور او در جشنواره‌های تئاتر و یونیما بودیم دعوت حق را پاسخ گفته است.خالصانه و اندوهبار درگذشت این هنرمند ارجمند عرصه نمایش عروسـکی را به خانواده محترم ایشـان، جامعه شـریف نمایشگران عروسکی کشور و هنرمندان عزیز همدان تسلیت می‌گویم». محسن پورقاسمی متولد ۱۳۵۲ در همدان، نویسنده و کارگردان عروسکی پس از ۲ سال دست و پنجه نرم کردن با سرطان، روز دوشنبه ۲۸ خرداد ۱۴۰۳ دارفانی را وداع گفت.

نشست تاریخ تاریخ نگاری ادبیات کودک و نوجوان برگزار می‌شود

نشست تاریخ تاریخ نگاری ادبیات کودک و نوجوان در آستانه روز ملی ادبیات کودک توسط انجمن ایرانی تاریخ روز شنبه ۱۶ تیر برگزار می‌شود. سیدعلی کاشفی‌خوانساری بـه دعوت انجمن ایرانی تاریخ، تاریـخ پردازش و نگارش تاریخ ادبیات کـودک در ایران را از دوره قاجار تا به امروز مرور خواهد کرد. معرفی بزنگاه‌ها، مورخان و آثار برجسته تاریخ‌نگاری ادبیات کـودک و نوجوان ایران از اهداف این نشسـت اعلام شده است. کاشفی خوانساری، نویسنده و پژوهشگر ادبیات و مطبوعات، بیش از ۳۰ کتاب درباره تاریخ ادبیات کودک و چهره‌های آن منتشر کرده است. نشست تاریخ تاریخ نگاری ادبیات کودک و نوجوان روز شنبه ۱۶ تیر از ساعت ۱۷ در خانه اندیشمندان علوم انسانی واقع در خیابان استاد نجات‌الهی، نبش خیابان ورشو برگزار می‌شود.

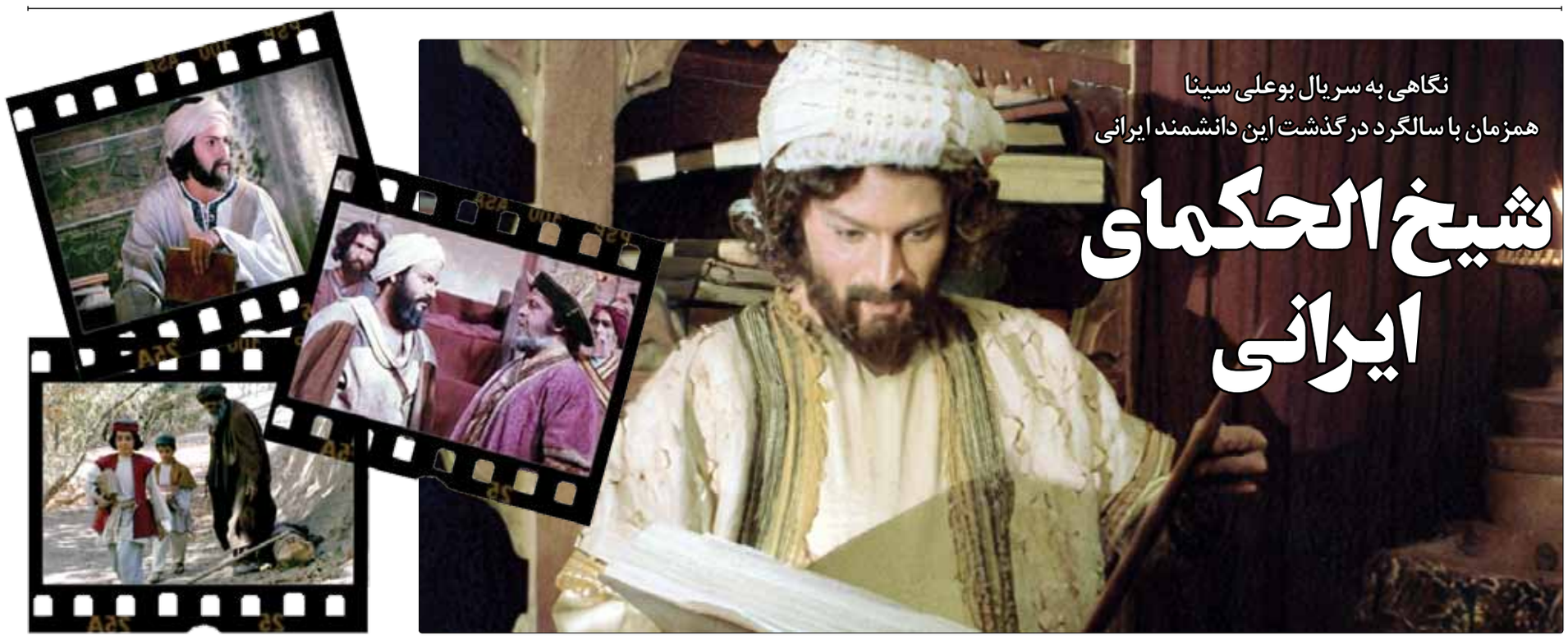

نگاهی به سریال بوعلی سینا
همزمان با سالگرد درگذشت این دانشمند ایرانی

شیخ الحکمای ایرانی

گروه فرهنگ و هنر: ابوعلی حسـین بن عبدالله بن حسن بن علی بن سینا، دانشمند ایرانی قرن چهارم هجری اول شهریور ۳۵۹ هجری خورشـیدی در روستای خرمیثن از توابع بخارا (ایران قدیم) دیده به جهان گشود و بعدها یکی از اندیشمندان بزرگ این سرزمین کهن شد.

از ابن‌سینا آثار فراوانی بر جا مانده که از میان آنها «قانون» و «شفا» شهرت بیشتری نسبت به سایر آثار این دانشمند بزرگ دارند. در تاریخ آمده اسـت ابوعلی‌سینا دوم تیرماه سال ۴۱۶ هجری شمسی، در ۵۷ سالگی از دنیا رفت و در شهر همدان جایی که سال‌های آخر عمر را در آنجا به طبابت گذرانده بود به خاک سپرده شد. بدون شک اما یکی از بهترین آثار تلویزیونی و مجموعه‌های نمایشی طی ۴ دهه گذشته متعلق به این دانشمند اسـت؛ سریالی به کارگردانی کیهان رهگذار که سال ۱۳۶۴ از شبکه ۲ سیما روی آنتن رفت و تا سالیان بعد نیز به کرات از شبکه‌های مختلف بازپخش شد. در این مجموعه عظیم تاریخی مرحوم امین تارخ در نقش بوعلی سینا در کنار بازیگرانی چون زنده‌یاد فیروز بهجت‌محمدی، زنده‌یاد جمشید لایق، اسماعیل محرابی، چنگیز وثوقی، سرور نجات‌اللهی و... بازی کرده بود.

رهگذار در این اثر با محور قرار دادن زندگی «بوعلی سینا» به افکار مختلف پادشاهان ایرانی و فقر و تنگدستی مردم ایران در دوره‌های مختلف پرداخته بود. این مجموعه نشان داد یکی از پایه‌های ایران متمدن بر اسـاس استاد - شاگردی و احترام شاگرد به استاد شکل گرفته است.

منوچهر محمدی، تهیه‌کننده جوان آن سال‌ها بعدها درباره چگونگی شـکل‌گیری ایده مرکزی این سـریال گفت: پس از برگزاری سمیناری در سال ۶۲ برای ابوعلی سینا از سوی مدیران و مسؤولان سازمان، تصمیم به تولید و ساخت آن گرفته شد و در نهایت نیز با بررسی‌های انجام شده توسط گروه فیلم و سریال آن سال‌ها، قرار شد کیهان رهگذار که سوابقی چون نویسندگی فیلم‌های سفیر و سربداران را در کارنامه داشت به عنوان نویسنده و کارگردان اثر مشغول نگارش متن فیلم شود و در نهایت نیز پس از ۷ ماه نوشتن فیلمنامه در تابستان ۶۴ و در محله اقدسیه نخستین روز فیلمبرداری این اثر بود.

مرحـوم کیهان رهگذار در گفت‌وگویی که در زمان پخش این مجموعه داشت، درباره روند تولید این مجموعه گفته بود: ما فیلمبرداری را از اقدسیه تهران شروع کردیم و پس از ضبط ۹۰ دقیقه از سناریو به مدت ۱۰ روز استراحت کردیم و بعد از آن به اصفهان رفتیم که بخش عمده کار در آنجا ضبط شد. نائین و اطراف تهران دیگر لوکیشن‌های این مجموعه بود.

وی با اشاره به دشواری‌های یک کار تاریخی تاکید کرده بود: به خاطر عدم توانایی در امر تغییر دکورها و بناهایی که به لحاظ تاریخی بودن غیرقابل تغییر بودند، برای گروه تولید مشکلات زیادی به وجود آمد اما این مشـکلات با ذوق و سـلیقه خاص طراح دکور حسن فارسی برطرف شد.

این کارگردان در بخشی دیگر از صحبت‌های خود گفته بود: تهیه یک مجموعه که شخصیت‌های زیادی دارد منجر به پیش آمدن مشکلات زیادی می‌شود و در صورت متوقف شدن ضرر مالی زیادی ایجاد می‌شود اما مجموعه تلویزیونی «بوعلی سینا» بدون وقفه ساخته شد.

اما اهمیت این سریال شاید در وهله اول به جایگاه تاریخی آن مربوط باشد. امروز سریال‌سازی در تلویزیون امری کاملا عادی و متداول اسـت اما در ابتدای دهه ۶۰ این امر در تلویزیون تا حدود بسیاری متوقف شده بود، زیرا فیلمسازان و سیاستگذاران به الگوی روشنی برای اینکه یک سریال تلویزیونی چگونه باید باشد نرسیده بودند؛ توقف موقت ساخت سریال «هزاردستان» مرحوم علی حاتمی در آن سال‌ها دقیقا به همین علت بود.

اما موضوعات تاریخی از جمله حوزه‌های کم‌دردسرتر در این زمینه است اما یک سریال تاریخی چگونه باید ساخته می‌شد؟ یکی از افراد مهمی که الگوی سریال‌سازی را در سال‌های اول دهـه ۶۰ تبیین کرد کیهان رهگذار بود. او با نگارش سـریال تلویزیونی «سـربداران» گام نخست را در این زمینه برداشت و اندکی پس از آن با کارگردانی و نویسندگی سریال «بوعلی سینا» گامی جدی‌تر در این زمینه برداشت.

از جملـه امتیازات قابل توجه «بوعلی سـینا» نسـبت به «سـربداران» لحن ملایم و خوشبینانه‌تر آن است، بویژه از آن جهت که «سربداران» در مرحله پخش با ایراداتی ماهوی مواجه شد که به تغییراتی در پایان‌بندی سریال انجامید. «بوعلی سینا» از برخی عوامل اصلی سـریال «سربداران» (مثل امین تارخ و چنگیز وثوقی بازیگر یا فرهاد فخرالدینی آهنگساز) بهره گرفت اما این مجموعه تلویزیونی هم میدانی شد برای حضور و ظهور هنرمندان مختلفی که در سال‌های بعد بیشتر درخشیدند. علاوه بر آن «بوعلی سینا» راه سریال‌سازی را هموارتر کرد.

سـریال‌هایی نظیر «سـربداران»، «بوعلی سینا»، «افسانه سلطان و شبان» و «امیرکبیر»، با گزینش حال و هوا و موضوعات تاریخی، راه را برای موج پر تب و تاب سریال‌سازی در سال‌های بعد هموار کردند. سریال «بوعلی سینا» از همه آن سریال‌ها حال و هوایی ملایم‌تر و خوشبینانه‌تر داشت. البته کیهان رهگذار و جایگاه تاریخی‌اش هنوز آنطور که باید و شاید به جامعه ایرانی معرفی نشده است.

اما فارغ از مباحث اجتماعی و شرایط فیلمسازی سال‌های ابتدایی دهه ۶۰، باید به این نکته نیز اشاره داشت که سریال «بوعلی سینا» توسط گروه جوانی ساخته شد که تجربیات زیادی نداشتند و بسیاری از آنها این سریال را به عنوان نخستین تجربه در کارنامه حرفه‌ای خود به ثبت رساندند. به عنوان نمونه منوچهر محمدی پیش از «بوعلی سینا» یکی - دو فیلم سینمایی تهیه کرده بود و این برای نخستین بار بود که مسؤولیت تهیه یک سریال تلویزیونی را بر عهده می‌گرفت.

طراح صحنه و لباس این سریال نیز از جوان‌های تازه‌کاری بود که بعد از اتمام تحصیل به کشـور بازگشـته بودند. فرهاد فارسی که سال ۱۳۹۰ از دنیا رفت، بعد از بوعلی سینا، طراحی صحنه و لباس فیلم‌ها و سریال‌های متعددی را بر عهده داشت که از آخرین آنها می‌توان به فیلم سینمایی رستاخیز اشاره کرد.

از نگاه امین تارخ، توفیق سریال بوعلی سینا بیش از هر چیز به سبک و نگاه کیهان رهگذار به تاریخ مربوط است. تارخ با اشاره به پیوند بین تاریخ و قصه‌گویی در سریال بوعلی سینا، تاکید می‌کند: رهگذار بلد بود روایت‌های تاریخ را با مسائل و مباحث خانوادگی شخصیت‌های تاریخ تلفیق کند تا اثر برای تماشاگر قابل تماشا باشد. اگر قرار بود بعد علمی شخصیت حکیمی چون بوعلی سینا را به نمایش بگذاریم، مخاطب جذبش نمی‌شد و لذتی نمی‌برد.

امین تارخ، تخصص رهگذار در نوشتن دیالوگ‌های سنگین و فاخر را دلیل دیگری بر موفقیت سریال بوعلی‌سینا می‌داند و می‌گوید: رهگذار برای آشنایی با زبان و ادبیات فارسی زحمت بسیار کشیده بود و تلاش می‌کرد زبان و بیان فاخری برای این سریال طراحی کند که در حد شأن و شخصیت بوعلی باشد و تمایز آن را به عنوان یک اثر تاریخی به نمایش بگذارد.

زمانی که سـریال بوعلی سینا سـاخته می‌شد نه امین تـارخ نامدار و مجرب بـود، نه منوچهر محمدی و نه فرهاد فخرالدینی به عنوان آهنگساز، فرهاد فارسی طراح صحنه و لباس، فرخ مجیدی تصویربردار و نه خیلی‌های دیگر اما نتیجه همکاری این گروه جوان سـریالی است که فارغ از مضمون تاریخی یا تاثیرات ناشـی از گذر زمان، به‌واسطه ارزش‌های هنری قابل اعتنا و دیدنی است.

نشست نقد و بررسی فیلم‌تئاتر «در ظاهر امر» به کارگردانی جاستین مارتین در خانه هنرمندان برگزار شد

تئاتر برای نقد اجتماعی

گروه فرهنگ و هنر: نشسـت نقد و برسـی و اکران فیلم‌تئاتر «در ظاهر امر» به نویسـندگی سوزی میلر و کارگردانی جاستین مارتین در خانه هنرمندان ایران برگزار شـد. نکته قابل تامل در برپایی این نشست، اکران یکی از فیلم‌تئاترهای جدید و به‌روز تئاتر دنیا بود؛ نمایشی که سال ۲۰۲۲ در برادوی روی صحنه رفت و با استقبال شدید مخاطبان روبه‌رو شد؛ نمایشی که اکران آن در کشور کمک شایانی به کسب تجربه و نگاه به روز دانشجویان و علاقه‌مندان به حوزه تئاتر می‌کند.

این نمایش درباره شخصیتی به نام «تسا انسلر»، از خانواده‌ای متوسط است که با ورود به دانشگاه معتبر و رده بالا، در رشته حقوق تحصیل کرده و اکنون ۷ سالی است وکیل مدافع بسیاری از پرونده‌های حقوقی بویژه آزارهای جنسی شده است. او با شرح وضعیت یک وکیل مدافع در برخورد با متهمان پرونده و رویارویی آنها با دادسـتان و قاضی، توضیحات کاملی می‌دهد و معتقد اسـت تا زمانی که دفاعیات وکیل مدافع از متهم، توسط دادستان نقض یا از طرف هیات منصفه رد نشود، پرونده پیروز و متهم بی‌گناه است و این بی‌گناهی به ظرافت‌های شغلی، روانشناسی فردی و تکنیک‌های وکیل مدافع ارتباط نزدیکی دارد.

در این نشست که با حضور عباس غفاری، مجری - کارشناس و علی منصوری، منتقد تئاتر و علاقه‌مندان و مخاطبان برگزار شد، غفاری با اشاره به تاکید بر پخش آثار خارجی در برنامه هفتگی گفت: سعی کرده‌ایم در این جلسات فیلم‌تئاترهایی را نمایش دهیم که تاثیرگذار باشند، همچنین قرار است یک هفته در میان فیلم‌تئاتر ایرانی و خارجی پخش کنیم. فیلم‌تئاتر «در ظاهر امر» ۲ سال پیش اجرا شده و از همان زمان مورد توجه قرار گرفته و سر و صدای بسیاری داشته است از این رو آن را برای نمایش انتخاب کرده‌ایم و امیدواریم مورد توجه شما نیز قرار گرفته باشد.

در ادامه این نشسـت علی منصوری گفت: ابتدا که برای این جلسـه با من تماس گرفتند، نمایشنامه را نخوانده بودم اما بعد که آن را خواندم، با خود گفتم چه اشتباهی کرده‌ام، زیرا حس می‌کنم یک کنشگر حقوق خانم‌ها گزینه بهتری برای صحبت درباره این نمایش باشـد و خیلی بهتر می‌تواند درباره آن صحبت کنـد، بنابراین صرفا چیزهایـی را که درباره این نمایش خوانده‌ام و فکر می‌کنم

می‌تواند در کنار تماشای این اثر اطلاعات جانبی را منتقل کند، با شما به اشتراک می‌گذارم. از همان مقدمه نمایش، نویسنده اثر مشخص می‌کند لزوما از تئاتر برای تغییر اجتماعی حرف نمی‌زند اما معلوم می‌شـود اثرش جزو آثاری است که آن را با عبارت تئاتر برای نقد اجتماعی توصیف می‌کنند. در واقع در این مدل تئاتر را در خدمت و برای تغییر استفاده می‌کنند. پیش‌فرض کسانی که به این مدل از تئاتر رو آورده‌اند، این است که یک چیزی در وضع موجود باید تغییر کند. به عنوان مثال نمایشـی که دیدیم، یک ایراد اساسی را در قانون و سیستم قضا به ما نشان می‌دهد.

وی افزود: سوزی میلر - نویسنده این اثر - در دانشگاه حقوق تحصیل کرده و خودش می‌گوید نخستین‌بار در زمان خواندن این رشته در دانشگاه، ایده این اثر به ذهنش رسـیده است. فکر می‌کنم ابتدا این ایده را در قالب رمان کوتاهی نوشته و سپس آن را نمایشنامه کرده است. اکنون نیز قرار است این نمایشنامه به فیلمنامه یک مینی‌سریال تبدیل شود. تئاتر برای تغییرات اجتماعی این پرسش را سرلوحه قرار می‌دهد که وقتی اجرا تمام می‌شود، چه چیزی قرار است، باقی بماند و چه چیزی قرار است شروع شود. در واقع این اتفاقی است که کنشگران تئاتر برای تغییر به آن توجه می‌کنند. این مدل شکل‌های مختلفی دارد اما فارغ از فرم انتخابی، هدف اصلی این اسـت که از ابزار نمایش برای شـفاف کردن آن چیزی که باید تغییر کند، پدید آوردن یک گفتمان تغییر و تسـهیل کردن آن تغییری که مطلوب است، استفاده کند.

منتقد تئاتر در ادامه بیان کرد: سـوزی میلر در اندیشه نوشتن این اثر بوده اما هیچ‌وقت جسارت نگارش آن را نداشته است. در واقع جنبش «می‌تو» به او جسـارت نوشتن این اثر را می‌دهد. سپس این نمایشنامه ۲۰۱۹ چاپ شده و بسـیار سر و صدا می‌کند و سال ۲۰۲۰ در استرالیا اجرا می‌شود و مورد توجه قرار می‌گیرد. میلر می‌گوید در نتیجه سال‌ها کار به عنوان وکیل مدافع و فعال حقوق بشـر، به این باور رسیده است که سیستم قضایی موجود نیاز به اصلاح اساسی دارد. در واقع اگرچه اصل برائت بدرستی پایه و اساس حقوق بشر است اما ایده پشـت این اصل در پرونده‌های تجاوز جنسـی، تبدیل به مانعی بزرگ برای برقراری عدالت می‌شود.

منصوری در پایان صحبت‌هایش گفت: در این نمایش یک وکیل مدافع بسیار موفق را می‌بینیم که قانون را به چشم بازی می‌بیند و اتفاقا همیشه برنده بازی است. او در این بازی تنها زمانی به باگ سیستم پی می‌برد که این اتفاق برایش رخ داده و خودش قربانی می‌شود. در بخشی از نمایش به این موضوع اشاره می‌کند که سیسـتم موجود بر اساس باورهای مردانه شکل گرفته و به نسل‌های بعدی انتقال یافته است. به این صورت قانون‌گذاران و مجریان نیز برای حفظ و حمایت از این قانون آمده‌اند. در واقع این قانون در حال حمایت از فرهنگی است که در آن زنان، از دوران باستان جزو اموال مردان بوده‌اند و متاسفانه هنوز که هنوز است، این شکل [وجود دارد] اما به هر حال وقتی همه‌چیز تغییر کرده، این موضوع نیز باید تغییر کند، چون هیچ سنخیتی با تجربه زیسته زنان ندارد.

«بازتاب نقش رسانه‌ای زن در سینمای ایران» در باغ‌موزه دفاع مقدس بررسی شد

اهمیت نمایش ارزش‌های زن مسلمان در سینما

گروه فرهنگ و هنر: نشست تخصصی «بازتاب نقش رسانه‌ای زن در سینمای ایران» با حضور فرحروز فاتحی رئیس جشنواره فیلم کوثر، مریم پوریامین دبیر فرهنگی جشنواره فیلم کوثر، فاطمه فراهانی استاد دانشگاه، انسیه شاه‌حسینی نویسنده و فیلمساز، زهره حسنی پژوهشگر سینما، فهیمه فرهمندپور رئیس شورای فرهنگی -اجتماعی زنان و جمعی از بانوان و فعالان سینمایی در سالن قصر شیرین باغ موزه دفاع مقدس برگزار شد.

در ابتدای این نشست مریم پوریامین در صحبت‌هایی گفت: متاسفانه امروز بی‌فرهنگی، نشانه و معادل پیشرفت تلقی می‌شود. باید قدم‌های مربوط به گام دوم انقلاب در بسـتری فرهنگی برداشته شود تا ناملایمتی‌های موجود از سیمای جامعه زدوده شود و امور انقلاب و نظام در مدار طبیعی خود قرار گیرد. باید به این نکته توجه کرد که سینما در این زمینه مسؤولیتی دو چندان دارد. نشست تخصصی امروز بررسی این موضوع است که چگونه الگوی زن تراز انقلاب اسلامی بر پرده سینما قابل مشاهده است.

پوریامین ادامه داد: امیدوارم مدیران فرهنگی اهمیت سینما را در نشان دادن ارزش‌های زن مسلمان و موضوع تمدن‌سازی درک کنند. سینما یک هنر بی‌بدیل اسـت و امیـدوارم بـا برگزاری این نشست‌ها، راهکارهایی پیدا شـود تا هر چه بیشـتر و بهتر بتوانیم ارزش‌های زنان ایرانی را به جهانیان نمایش دهیم.

در ادامـه فهیمه فرهمندپور بیان کرد: زمانـی که درباره زن تراز اسلامی صحبت می‌کنیم، در واقع صحبت از یک خانواده متعادل در میان است و به هیچ عنوان به دنبال قدرت بیشتر زنان نسبت به مردان نیستیم. باید زنان در حوزه تصمیم‌سازی ورود کنند و در مواردی این اتفاق افتاده است اما متاسفانه این موارد در بدنه قبلی هضم می‌شود. باید مطالبه‌گری‌ها به صورتی هدفمند و جهت‌دار باشد و این موضوع در قالب سلسله‌نشست‌هایی پیگیری شود.

سپس نادره ترکمانی، فیلمساز که در این نشست حضور داشت در سخنان کوتاهی گفت: هر زمانی که محصولات سینمایی و رسـانه‌ای را مشاهده می‌کنم، با خـود فکر می‌کنم آیا افرادی که سازنده و پدیدآورنده آثار بوده‌اند، دارای بن‌مایه فکری نسـبت به تمدن کشـور هسـتند یا خیر. من از دهه ۶۰ سینما را آموزش دیدم و به زعم من، ما گذشته و راه طی شده را دیدیم تا به زمان حال رسیدیم. انسیه شاه‌حسینی، فیلمنامه‌نویس و کارگردان سینما عنوان کرد: متاسفانه در کشور، مهندسی کلان فرهنگی وجود ندارد و به همین دلیل هیچ‌گاه جریان‌سازی بدون وجود تقطیع اتفاق نیفتاده است. زمانی که کشور دارای مهندسی فرهنگی نباشد، جریان‌سازی هم رخ نمی‌دهد. در بخش دیگر سونیا پوریامین تهیه کننده، کارگردان و مجری تلویزیون نیز یادآور شد: من از سال ۵۹ و در حوزه‌های مختلفی در تلویزیون مشغول فعالیت هستم. باید بپذیریم تصمیم‌گیری در ایـن حوزه برعهده مدیران اسـت. بعـد از ۴۲ دوره برگزاری جشنواره فیلم فجر، چرا باید همچنان مشکلاتی وجود داشته باشد؟ تصمیم‌گیری درباره تولیدات سینمایی توسط نهادها تایید شده و برای اکران آنها برنامه‌ریزی می‌شود. مشکلات اصلی در این مساله به حوزه مدیریت بازمی‌گردد. آیا به غیر از تولید برنامه‌های گفت‌وگومحور توانستیم شکل موثر دیگری از برنامه‌سازی را تجربه کنیم؟ ما زنان در این حوزه‌ها نسبت به یکدیگر کم‌کار هستیم و باید کارهای بیشتری شکل بگیرد و مطالبه‌گری زنان در حوزه‌های مختلف مانند شوراهای طرح و برنامه ضعیف بوده و نیاز است تا فعالیت‌های بیشتری انجام شود.

در ادامه نشسـت زهره حسـنی، کارشناس سینما به ارائه موضوع «واکاوی تصویر زنان در سینمای دفاع مقدس» پرداخت و گفت: در این نشسـت مرور بازنمایی زن در سینمای پس از انقلاب مدنظر من است. سینما یکی از ابزارهایی است که در طول تاریخ برای بازنمایی و مطالعه هر دوره تاریخی مورد واکاوی قرار می‌گیرد. تاریخ سینمای ایران، ابزار مطالعات جامعه‌شناسی در کشور است و هر اثر سینمایی به نوعی سندی از جامعه زیست شده ارائه می‌دهد.